

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G. M. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2017 r., 22 czerwca 2017 r. oraz 4 września 2017 r.

sprawy karnej przeciwno

1. **K. O.,**

syna K. i R. z domu W., urodzonego (...) w G., nr PESEL (...), zamieszkałego w G. przy ul. (...), nie karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

I. I. w dniu 05 listopada 2016 roku około godziny 04:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K., Ł. C. i inną nieustaloną osobą wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że zadawał wymienionemu uderzenia i kopał go po głowie i całym ciele niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, natomiast inny nieustalony uczestnik zadawał także ciosy narzędziem w kształcie pałki, co spowodowało częściową amputację palca V ręki lewej na wysokości stawu między paliczkowego bliższego, ranę ciętą po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbane grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczo - paliczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, ranę ciętą - rąbaną kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki, w okolicy szczękowej lewej, naruszających czynności narządów ciała - narządów ruchu na okres powyżej 7 dni, przy czym naraził wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 159 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

2. **Ł. C.**

syna Z. i U. z domu I., urodzonego (...) w G., nr PESEL (...), bez stałego miejsca zameldowania, zamieszkałego w G. przy ul. (...), karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 05 listopada 2016 roku około godziny 04:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., P. K. i inną nieustaloną osobą wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że zadawał wymienionemu uderzenia i kopał go po głowie i całym ciele, przy czym K. O. uderzał również M. N. po głowie i całym ciele niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, natomiast inny nieustalony uczestnik zadawał także ciosy narzędziem w kształcie pałki, co spowodowało częściową amputację palca V ręki lewej na wysokości stawu między paliczkowego bliższego, ranę ciętą po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbane grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczo - paliczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, ranę ciętą - rąbaną kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, ranę ciętą głowy okolicy

ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki, w okolicy szczękowej lewej, naruszających czynności narządów ciała - narządów ruchu na okres powyżej 7 dni, przy czym naraził wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

3. **P. K.**

syna B. i V. z domu R., urodzonego (...) w G., nr PESEL (...), zamieszkałego w G. przy ul. (...), nie karanego sądownie **oskarżonego o to, że:**

III. w dniu 05 listopada 2016 roku około godziny 04:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., Ł. C. i inną nieustaloną osobą wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że zadawał wymienionemu uderzenia i kopał go po głowie i całym ciele, przy czym K. O. uderzał również M. N. po głowie i całym ciele niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, natomiast inny nieustalony uczestnik zadawał także ciosy narzędziem w kształcie pałki, co spowodowało częściową amputację palca V ręki lewej na wysokości stawu między paliczkowego bliższego, ranę ciętą po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbane grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczo - paliczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, ranę ciętą - rąbaną kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki, w okolicy szczękowej lewej, naruszających czynności narządów ciała - narządów ruchu na okres powyżej 7 dni, przy czym naraził wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **K. O.** uznaje za winnego tego, że w dniu 05 listopada 2016 r. około godziny 4:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K., Ł. C. oraz innym nieustalonym mężczyzną, wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że używając maczety będącej innym przedmiotem podobnie niebezpiecznym, jak broń palna i nóż, a także kopiąc go i uderzając po głowie i całym ciele, naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia z uwagi na ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki w okolicy szczękowej lewej, a także naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. z uwagi na obrażenia kończyn górnych, powodując jednocześnie u pokrzywdzonego swym zachowaniem polegającym na używaniu maczety obrażenia w postaci częściowej amputacji palca V ręki lewej na wysokości stawu między paliczkowego bliższego, rany ciętej po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbanej grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczo - paliczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, rany cięto - rąbanej kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, które to obrażenia naruszyły czynności ciała pokrzywdzonego - narządu ruchu na okres przekraczający 7 dni, tj. występku określonego w art. 159 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 159 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności oskarżonego **K. O.** w okresie od dnia 8 listopada 2016 r., godz. 12:40 do dnia 27 kwietnia 2017 r., godz. 14:15, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

3. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. O.** nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego M. N. w kwocie 2000 zł (dwóch tysięcy złotych),

4. Oskarżonego **Ł. C.** uznaje za winnego tego, że w dniu 05 listopada 2016 r. około godziny 4:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., P. K. oraz innym nieustalonym mężczyzną, wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że uderzając go po głowie i całym ciele, naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia z uwagi na ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki w okolicy szczękowej lewej, a także

naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. z uwagi na obrażenia kończyn górnych, tj. występku określonego w art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności oskarżonego **Ł. C.** w okresie od dnia 29 grudnia 2016 r., godz. 12:20 do dnia 10 kwietnia 2017 r., godz. 12:20, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

6. Oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego tego, że w dniu 05 listopada 2016 r. około godziny 4:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., Ł. C. oraz innym nieustalonym mężczyzną, wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że uderzając po głowie i całym ciele, naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia z uwagi na ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki w okolicy szczękowej lewej, a także naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. z uwagi na obrażenia kończyn górnych, tj. występku określonego w art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

7. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **Ł. C.** oraz oskarżonego **P. K.** nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego M. N. w kwocie po 1000 zł (tysiąc złotych),

8. Na podstawie art. 43b k.k. orzeka wobec wszystkich oskarżonych podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego odpis w dodatku (...) Gazety (...),

9. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrot oskarżonemu **K. O.** dowodów rzeczowych zbędnych dla postępowania w postaci kurtki sportowej z kapturem zapinanej na zamek koloru niebieskiego, bluzy dresowej koloru zielonego, spodnie jeans koloru granatowego, półbuty koloru brązowego firmy (...), kastetu metalowego koloru czarnego, wymienionych w punktach 2-6 raportu o rzeczach (k. 328), przechowywanych w magazynie Sądu Rejonowego w G. pod poz. (...),

10. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrot pokrzywdzonemu M. N. dowodu rzeczowego zbędnego dla postępowania w postaci spodni dresowych, wymienionych w punkcie 1 raportu o rzeczach (k. 328), przechowywanych w magazynie Sądu Rejonowego w G. pod poz. (...),

11. Zasądza od oskarżonego **Ł. C.** oraz oskarżonego **P. K.** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości po 300 zł (trzysta złotych),

12. Zwalnia oskarżonego **K. O.** od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia wszystkich oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. pisemne uzasadnienie wyroku zostało ograniczone tylko do oskarżonych P. K. oraz Ł. C. z uwagi na wniosek o pisemne uzasadnienie wyroku został złożony co do tych oskarżonych)

Dnia 4 listopada 2016 roku w G. Ł. C. spotkał się w godzinach wieczornych z D. C., K. O., P. C.. Ł. C. wraz z D. C. taksówką pojechał po M. C. (1), po czym cała trójka wróciła na ulicę (...). Ł. C. wraz z K. O. i D. C. poszli po piwo. Przy sklepie zobaczyli oni grupkę osób i z obawy przed nimi wrócili na ulicę (...). Ł. C. z podwórka przyniósł maczetę oraz gaz pieprzowy. Maczetę przekazał on K. O., a sobie zostawił gaz pieprzowy. Następnie po piwo poszły D. C. i jej siostra M.. M. już nie wróciła, gdyż została zabrana przez straż miejską. Jedna z osób wpadła na pomysł, aby pojechać do T. F. (1), gdyż sam był w domu. U kolegi miał być też P. K..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74)

W mieszkaniu P. K. spotkał się z D. C., K. O., Ł. C..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. (k. 273), wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158v.), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74v.), zeznania świadka D. C. (k. 46)

W trakcie pobytu w mieszkaniu D. C. telefonicznie rozmawiała z M. N..

dowód: zeznania świadka D. C. (k. 46)

Ona miała z nim na pieńku i chciała go wystawić chłopakom, aby go pobili i dali mu nauczkę. Po tej rozmowie D. C. powiedziała, że M. N. jedzie już taksówką z inną osobą i ma wysiąść z niej przy sklepie (...) przy ulicy (...).

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158v.)

M. N. jest kibicem (...)u G..

dowód: zeznania świadka D. C. (k. 477)

Ł. C. jest sympatykiem klubu (...), członkiem fanklubu (...) (W. Fanklub Całego G.).

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 474v.)

Dnia 5 listopada 2016 r. około godziny 4:30 nad ranem K. O., Ł. C. oraz P. K. wyszli z mieszkania, aby udać się w miejsce, gdzie miał przyjechać M. N..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 258)

Z mieszkania wyszedł jeszcze jeden mężczyzna o nieustalonych danych.

dowód: zeznania świadka D. C. (k. 46)

Wychodząc z mieszkania każdy z chłopaków był pod wpływem alkoholu.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 162), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74v.)

Wychodząc z mieszkania Ł. C. zabrał ze sobą gaz pieprzowy, a K. O. maczetę. Po wyjściu z bloku K. O. zabrał jednak gaz od Ł. C.. Maczeta była długości około 1 metra, z rękojeścią koloru czarnego, w kształcie półksiężyca, była wykonana z blachy o grubości około 3 mm.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158v., k. 162), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74v.)

K. O. podbiegł do M. N., zagazował go przy użyciu gazu pieprzowego, a następnie zaczął machać maczetą, którą miał ze sobą.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158v.), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74v.)

K. O. uderzał maczetą M. N., w tym w wyniku jednego ciosu odciął mu palec.

dowód: zeznania świadka M. N. (k. 34-35, k. 476), zeznania świadka R. P. (k. 6v.)

K. O., poza zadawaniem M. N. ciosów maczetą, kopnął go kilka razy i uderzył z pięści dwa razy.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 474)

W czasie zadawania ciosów przez K. O. pozostałe osoby obecne na miejscu zdarzenia, a więc Ł. C. oraz P. K. i inna nieustalona osoba zadawały ciosy M. N. po głowie i całym ciele.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 258, k. 474), zeznania świadka M. N. (k. 35, k. 476 -k. 476v.)

Osoby zadające uderzenia M. N. miały ubrane na głowie kominiarki.

dowód: zeznania świadka M. N. (k. 34v., k. 476v.), zeznania świadka D. C. (k. 199v., k. 477v.)

W wyniku używania maczety w trakcie zdarzenia z dnia 5 listopada 2016 r. M. N. doznał częściowej amputacji palca V ręki lewej na wysokości stawu między paliczkowego bliższego, rany ciętej po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbanej grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżcza prawego oraz stawów śródreżczno - palczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżcza prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, rany cięto - rąbanej kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej.

dowód: opinia biegłego (k. 102-103), dokumentacja medyczna (k. 18, k. 48, k. 232), protokół oględzin osoby (k. 14-17)

W wyniku zdarzenia z dnia 5 listopada 2016 r. narażono M. N. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia z uwagi na ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki w okolicy szczękowej lewej, a także narażono go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. z uwagi na obrażenia kończyn górnych.

dowód: opinia biegłego (k. 102-103), dokumentacja medyczna (k. 18, k. 48, k. 232)

Po powrocie do mieszkania każdy z chłopaków był nakręcony, a najbardziej K. O.. Chłopacy mówili, że obcięli N. palec. K. O. mówił, że trzeba wrócić na miejsce i zabrać ten palec.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 162), zeznania świadka D. C. (k. 46)

Z mieszkania Ł. C., wraz z K. O., D. C. i P. C., wrócili taksówką na ulicę (...).

dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. C. (k. 158v.), wyjaśnienia oskarżonego K. O. (k. 74v.), zeznania świadka D. C. (k. 46)

Ł. C. był w przeszłości skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. (...) za znęcanie się nad zwierzęciem przewidziane w art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby.

dowód: karta karna (k. 133)

Ł. C. był w przeszłości skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 września 2016 r. w sprawie o sygn. (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności.

dowód: karta karna (k. 133)

P. K. był w przeszłości skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie o sygn.(...) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności.

dowód: karta karna (k. 135)

Od 10 lipca 2017 r. P. K. podjął pracę jako (...), a Ł. C. podjął pracę jako (...).

dowód: kopie umów o pracę (k. 531-532)

Dziewczyna P. K. jest w ciąży.

dowód: kopia karty przebiegu ciąży (k. 533)

Oskarżony **L. C.** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego (k. 158-158v., k. 161-163, k. 265). Oskarżony wyjaśnił, że uderzenia pokrzywdzonemu zadawali tylko współoskarżony **K. O.** oraz nieustalony chłopak o pseudonimie (...). W toku postępowania sądowego oskarżony podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia (k. 474-475). Oskarżony **P. K.** w toku postępowania werbalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego. Oskarżony przyznał, że był na miejscu zdarzenia, choć nie zadawał żadnych ciosów pokrzywdzonemu, obserwując to zdarzenie z odległości 20-30 metrów. Oskarżony podał, że pokrzywdzonego bili tylko współoskarżony **O.** oraz inny nieznany mu mężczyzna o pseudonimie (...) (k. 273-274). Na rozprawie oskarżony dodał, że chciałby przeprosić pokrzywdzonego za to, że nie udzielił mu pomocy (k. 475v.).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego **P. K.** co do przebiegu zdarzenia poprzedzającego pobicie pokrzywdzonego, a więc przed wyjściem z mieszkania. W tym zakresie wyjaśnienia tego oskarżonego były sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego **L. C.**, którym sąd w tej części dał wiarę. W szczególności sąd dał wiarę wyjaśnieniom ostatniego z wymienionych oskarżonych co do tego, że przed wyjściem z mieszkania przekazał maczetę oskarżonemu **K. O.**, gdyż w tej części były one zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego **K. O.**. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **L. C.** co do tego, że **D. C.** celowo dzwoniła do pokrzywdzonego **M. N.**, aby go wystawić chłopakom na to, aby ci go pobili. Świadek **D. C.** w swych zeznaniach kwestionowała swój zamiar co do wystawienia pokrzywdzonego (k. 45-46, k. 198-199, k. 476v.-477). W tej części Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom tego świadka, dając wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **L. C.**, gdyż korespondowały one z zasadami doświadczenia procesowego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego **P. K.** oraz wyjaśnieniom oskarżonego **L. C.** co do przebiegu zdarzenia po wyjściu z mieszkania kolegi, gdyż mimo, iż werbalnie częściowo przyznali się oni do popełnienia zarzucanego im czynu, to treść ich wyjaśnień w przeważającej mierze nie odpowiadała przebiegowi zdarzenia wynikającego z innego materiału dowodowego. W szczególności Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych co do tego, że nie zadawali pokrzywdzonemu żadnych ciosów, będąc pasywnymi obserwatorami jego pobicia. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych były sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego **K. O.** (k. 258, k. 474), którym Sąd dał wiarę. Wymieniony oskarżony przyznał, że oprócz niego również inne osoby mogły zadawać uderzenia pokrzywdzonemu, choć nie potrafił on wskazać, która osoba jakie ciosy. Wyjaśnienia ostatniego z wymienionych oskarżonych w tej części znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego **M. N.**. W toku postępowania przygotowawczego świadek ten podał, że na początku zdarzenia został zaatakowany przez trzech napastników, a potem mogło ich być jeszcze więcej (k. 34-35), zaś w trakcie rozprawy przed sądem zeznał, że napastników było na pewno czterech (k. 476-476v.). Mając na względzie przytoczone zeznania pokrzywdzonego należy dać im wiarę co do tego, że napastników atakujących go w dniu zdarzenia było co najmniej czterech, bo co do tej liczby były one konsekwentne, mimo że świadek nie użył identycznych słów w tym zakresie podczas każdego z przesłuchań. Wyjaśnień oskarżonych w analizowanej części, a więc co do tego, że nie zadawali pokrzywdzonemu ciosów, nie podważały natomiast zeznania świadka **R. P.** (k. 6-7, k. 503v.-504), gdyż świadek ten nie był w stanie z uwagi na odległość, z jakiej obserwował zdarzenie wskazać osoby, która – obok oskarżonego **K. O.** używającego maczety – zadawał ciosy pokrzywdzonemu.

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego **P. K.** oraz wyjaśnieniom oskarżonego **L. C.** co do tego, że zamiast nich uderzenia pokrzywdzonemu zadawał – oprócz oskarżonego **K. O.** – tylko nieznany im mężczyzna o pseudonimie (...), gdyż w tej części były one sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego **K. O.**, którym Sąd w tej części dał wiarę. Przytoczone wyjaśnienia, w których zaprzeczył on udział w zdarzeniu osoby o takim pseudonimie, oskarżony złożył jako pierwszy ze wszystkich podejrzanych o udział w tym zdarzeniu, zaledwie kilka dni po tym zdarzeniu (k. 74-75, k. 82, k. 86, k. 257-258). Oskarżeni **L. C.** oraz **P. K.** zostali natomiast przesłuchani w toku postępowania po upływie wielu dni od zdarzenia, mając niewątpliwie możliwość na wolności ustalenia swej linii obrony, której elementem było przerzucenie odpowiedzialności za aktywny udział w pobiciu pokrzywdzonego i zadawanie mu ciosów na nikomu nieznaną osobę o pseudonimie (...). Wyjaśnienia oskarżonego **K. O.** w części odnoszącej się do mężczyzny o pseudonimie (...) korespondują również z zeznaniami świadka **D. C.** (k. 45-46), w których nie wspomniała ona o mężczyźnie o pseudonimie (...). Zdaniem Sądu przytoczone zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż były one złożone jako pierwsze chronologicznie, już 8 listopada 2016 r. Z tych względów, z uwagi na przytoczone wyjaśnienia oskarżonego **K. O.** oraz zeznania świadka **D. C.**, sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych, że zamiast

nich ciosy pokrzywdzonemu zadawał nieustalony mężczyzna o pseudonimie (...). Zdaniem Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwalał na ustalenie, że uczestnikiem pobicia pokrzywdzonego był – oprócz oskarżonych w tej sprawie – jeszcze jeden napastnik, ale nie oznaczało to, że oskarżeni Ł. C. oraz P. K. nie zadawali pokrzywdzonemu ciosów.

Dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych, a w efekcie dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie nie miały natomiast większego znaczenia zeznania świadka **G. E.** (k. 31-32, k. 504), świadka **Z. C.** (k. 61, k. 505), **B. W.** (k. 534v.), **T. F. (2)** (k. 189-190, k. 534v.-535), **E. N.** (k. 29), **P. O.** (k. 139-140, k. 196-197), **H. S.** (k. 22-23), **M. R.** (k. 146-147), **Ł. K.** (k. 149-150), **D. Ż.** (k. 136-137), **M. C. (2)** (k. 143-144), gdyż nie byli oni obserwatorami zachowania oskarżonych.

Oceniając skutki zachowania oskarżonych Sąd podzielił wnioski wynikające z pisemnej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej dr nauk medycznych **J. P.** (k. 102-103, k. 374-375). Przytoczona opinia została wydana na podstawie całej dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie (k. 18, k. 48, k. 232). Sąd dał wiarę tym dokumentom, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, których autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron postępowania, ani też Sąd z urzędu nie zakwestionował. Wskazaną opinię biegłego należy uznać za pełną, a w jej treści nie ma sprzeczności. Wnioski opinii były kateryczne i pozwoliły na wydanie rozstrzygnięcia końcowego w niniejszej sprawie.

Ł. C. został oskarżony o to, że:

II. w dniu 05 listopada 2016 roku około godziny 04:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., P. K. i inną nieustaloną osobą wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że zadawał wymienionemu uderzenia i kopał go po głowie i całym ciele, przy czym K. O. uderzał również M. N. po głowie i całym ciele niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, natomiast inny nieustalony uczestnik zadawał także ciosy narzędziem w kształcie pałki, co spowodowało częściową amputację palca V ręki lewej na wysokości stawu między palczkowego bliższego, ranę ciętą po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbane grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczno - palczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, ranę ciętą - rąbaną kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki, w okolicy szczękowej lewej, naruszających czynności narządów ciała - narządów ruchu na okres powyżej 7 dni, przy czym naraził wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

P. K. został oskarżony o to, że:

III. w dniu 05 listopada 2016 roku około godziny 04:30 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. O., Ł. C. i inną nieustaloną osobą wziął udział w pobiciu M. N. w ten sposób, że zadawał wymienionemu uderzenia i kopał go po głowie i całym ciele, przy czym K. O. uderzał również M. N. po głowie i całym ciele niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, natomiast inny nieustalony uczestnik zadawał także ciosy narzędziem w kształcie pałki, co spowodowało częściową amputację palca V ręki lewej na wysokości stawu między palczkowego bliższego, ranę ciętą po stronie grzbietowo - przyśrodkowej palca IV ręki lewej, rany rąbane grzbietu ręki prawej na wysokości śródreżca prawego oraz stawów śródreżczno - palczkowych palców II i III z uszkodzeniem powierzchni stawowych palców II i III kości śródreżca prawego stawów (...) palca II i III z wielopoziomowym przecięciem prostowników palców II, III i IV ręki prawej, ranę ciętą - rąbaną kciuka prawego z uszkodzeniem płytki paznokciowej, ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki, w okolicy szczękowej lewej, naruszających czynności narządów ciała - narządów ruchu na okres powyżej 7 dni, przy czym naraził wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

Oskarżony **Ł. C.** oraz oskarżony **P. K.** w swych wyjaśnieniach jedynie częściowo przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu, zaprzeczając, aby zadawali pokrzywdzonemu ciosy. Zdaniem Sądu w swych wyjaśnieniach oskarżeni jedynie werbalnie poczuli się do odpowiedzialności za zarzucany im czyn zabroniony, natomiast w

istocie w zakresie przebiegu zdarzenia ich wyjaśnienia były sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego M. N., a także wyjaśnieniami współoskarżonego K. O., na podstawie których sąd ustalił przebieg zdarzenia będącego przedmiotem tego postępowania. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonych zarzucanego im czynu przestępnego nie ulegało wątpliwości. Wniosek ten wynikał w zakresie zadawania przez oskarżonych ciosów pokrzywdzonemu z zeznań świadka **M. N.**, a także wyjaśnień współoskarżonego **K. O.**, którym Sąd dał wiarę w tej części. Wymieniony oskarżony K. O. przyznał, że oprócz niego również inne osoby mogły zadawać uderzenia pokrzywdzonemu, choć nie potrafił wskazać, która osoba jakie ciosy. Ustalenie w zakresie uderzania pokrzywdzonego przez oskarżonych wynikało również z zeznań pokrzywdzonego **M. N.**. W toku postępowania przygotowawczego świadek ten podał, że na początku zdarzenia został zaatakowany przez trzech napastników, a potem mogło ich być jeszcze więcej (k. 34-35), zaś w trakcie rozprawy przed sądem zeznał, że napastników było na pewno czterech (k. 476-476v.). Na podstawie wymienionych dowodów Sąd ustalił, że oskarżeni **P. K.** oraz **Ł. C.**, wbrew ich wyjaśnieniom, zadawali pokrzywdzonemu M. N. ciosy po całym ciele, w tym głowie.

W wyniku zachowania oskarżonych **P. K.** oraz **Ł. C.**, ustalonego na podstawie powyższych dowodów, a także opinii biegłego (k. 102-103, k. 374-375) pokrzywdzony M. N. w wyniku zdarzenia z dnia 5 listopada 2016 r. został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia z uwagi na ranę ciętą głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia twarzoczaszki w okolicy szczękowej lewej, a także narażono go na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. z uwagi na obrażenia kończyn górnych. Z tych też względów Sąd ocenił zachowanie oskarżonych jako udział w pobiciu pokrzywdzonego i uznał oskarżonych, działających wspólnie i w porozumieniu z współoskarżonym K. O. oraz inną nieustaloną osobą, za winnych popełnienia czynu zabronionego określonego w art. 158 § 1 k.k.

Obrażenia doznane przez pokrzywdzonego w wyniku pobicia naruszające czynności jego narządu ruchu na okres przewyższający 7 dni w znaczeniu przepisów k.k. były spowodowane zachowaniem współoskarżonego K. O. przy użyciu maczety, co znalazło wyraz w opisie czynu przypisanego tej osobie w punkcie 1-szym wyroku oraz kwalifikacji prawnej tego czynu. Indywidualne przypisanie odpowiedzialności za ten skutek współoskarżonemu K. O. wykluczało możliwość uwzględnienia tego skutku w zakresie odpowiedzialności oskarżonych **P. K.** oraz **Ł. C.**. W orzecznictwie został wyrażony słuszny pogląd podzielany przez sąd orzekający w tym składzie, wedle którego „kumulatywny zbieg między przepisami art. 158 § 1 KK i art. 157 § 1 KK może zachodzić jedynie wówczas, gdy określony sprawca biorący udział w pobiciu, które mogło doprowadzić do utraty życia albo do ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zbiega się m.in. z umyślnym spowodowaniem naruszenia czynności narządu ciała na czas powyżej siedmiu dni. Innymi słowy, gdy bezspornym jest, że to właśnie działanie określonego sprawcy powoduje uszkodzenia ciała uczestnika zdarzenia, określone w art. 157 § 1 KK” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 12 grudnia 2006 r., WA 33/06, OSNwSK 2006, poz. 2419). Dlatego też sąd w zakresie oskarżonych **P. K.** oraz **Ł. C.** przypisał im wyłącznie odpowiedzialność za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k., a nie za przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonych było umyślne, a więc intencjonalne w tym znaczeniu, że zadając pokrzywdzonemu uderzenia po całym ciele chcieli, aby został on narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia oraz bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Brak było żadnych przeciwwskazań, aby ocenić zachowanie oskarżonych jako umyślne. W szczególności oskarżeni nie są osobami chorymi psychicznie, upośledzonymi umysłowo, nie cierpią na zaburzenia innych czynności psychicznych.

Występek przewidziany w art. 158 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności do 3 lat. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego **Ł. C.** Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Mając na względzie dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował okoliczność, iż pobicie było zaplanowane. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikało wszakże, że oskarżeni celowo wyszli z mieszkania kolegi, aby pobić pokrzywdzonego. W celu pobicia pokrzywdzonego oskarżeni zabrali ze sobą kominiarki. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała okoliczność, że w trakcie zdarzenia był on pod wpływem alkoholu. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała okoliczność, że działanie oskarżonego odbywało się w miejscu publicznym, bo na ulicy (...) obok sklepu spożywczego, a więc na jednym z większych osiedli (...). Na niekorzyść oskarżonego przemawiała również okoliczność, że wskutek

pobicia pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, a także na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował brutalny przebieg pobicia, co wynikało z zeznań świadków. W tym kontekście należy wskazać, że świadek **M. N.** przed sądem powiedział, że napastnicy atakowali go w ten sposób, że gdyby nie osłaniał się rękoma, to już by nie żył (k. 476). W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść tego oskarżonego Sąd potraktował uprzednią karalność za przestępstwa. **Ł. C.** w przeszłości był dwukrotnie karany za przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. (...) został skazany za znęcanie się nad zwierzęciem przewidziane w art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby. Dodatkowo **Ł. C.** został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 września 2016 r. w sprawie o sygn. (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności (k. 133). Na korzyść oskarżonego przemawiał jego stosunkowo młody wiek, jako że w czasie popełnienia przypisanego mu czyn ukończył 20 lat. Podobnie, na korzyść oskarżonego, sąd potraktował podjęcie przez niego pracy zarobkowej od lipca 2017 r. Zdaniem sądu na korzyść oskarżonego nie przemawiało natomiast przeproszenie przez oskarżonego pokrzywdzonego w trakcie rozprawy (k. 475), gdyż było ono zdaniem Sądu nieszczerze, jedynie podyktowane celami procesowymi, być może chęcią uchylecia tymczasowego aresztowania, bądź wymierzeniem łagodnej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego **Ł. C.** na podstawie art. 158 § 1 k.k. karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie Sądu kara co do jej rodzaju i wymiaru nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać podobnie za znaczny. Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa przemawiała za tym, że czyn, który popełnił oskarżony nie miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz lekceważenia i nieakceptowania zasad współżycia w społeczeństwie. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie mu kary pozbawienia wolności, której wykonanie nie będzie warunkowo zawieszona. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, a także społeczności, której członkiem jest oskarżony, że pobicie innego człowieka spotyka się z reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Taki czytelny przekaz zdaniem Sądu jest w niniejszej sprawie szczególnie uzasadniony. Oskarżony, podobnie jak pokrzywdzony należą do grup kibiców wrogich klubów w G.. W tym kontekście należy uzmysłowić kibicom tych klubów, że zdrowie człowieka zasługuje na ochronę, bez względu na to, do jakiej grupy należą dane osoby, a zachowania przeciwko zdrowiu, czy życiu tych ludzi nie popłacają, gdyż spotykają się ze stosunkowo szybką reakcją organów ochrony prawa. Za niższym wymiarem kary pozbawienia wolności, bądź też za wymierzeniem kary wolnościowej wobec oskarżonego, nie mogła przemawiać okoliczność, że od lipca 2017 r. podjął on prace zarobkowe. Zdaniem Sądu w niczym nie podważa to oceny czynu oskarżonego, który zasługiwał na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Za wymierzeniem wobec oskarżonego kary wolnościowej nie przemawiała również akcentowana przez oskarżonego okoliczność związana z jego opieką nad ojcem. Zdaniem Sądu przytoczona realna opieka oskarżonego nad ojcem nie została w toku postępowania udowodniona. Z zeznań świadka **Z. C.** wynikało, że oskarżony jedynie czasami przebywał w domu jego ojca, głównie nocował w tym domu (k. 61, k. 505). Po drugie, ojciec oskarżonego dawał sobie radę samodzielnie w czasie kilku miesięcy, gdy oskarżony przebywał w izolacji penitencjarnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 4-tym wyroku.

Na poczet kary należało zaliczyć rzeczywisty okres pozbawienia wolności (k. 153, k. 508), o czym na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. orzeczono jak w punkcie 5-tym wyroku.

Występek przewidziany w art. 158 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności do 3 lat. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego **P. K.** Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Mając na względzie dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował okoliczność, iż pobicie było zaplanowane. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego

wynikało wszakże, że oskarżeni celowo wyszli z mieszkania kolegi, aby pobić pokrzywdzonego. W celu pobicia pokrzywdzonego oskarżeni zabrali ze sobą kominiarki. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała okoliczność, że w trakcie zdarzenia był on pod wpływem alkoholu. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała okoliczność, że działanie oskarżonego odbywało się w miejscu publicznym, bo na ulicy (...) obok sklepu spożywczego, a więc na jednym z większych osiedli (...). Na niekorzyść oskarżonego przemawiała również okoliczność, że wskutek pobicia pokrzywdzony został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, a także na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował brutalny przebieg pobicia, co wynikał z zeznań świadków. W tym kontekście należy wskazać, że świadek **M. N.** przed sądem powiedział, że napastnicy atakowali go w ten sposób, że gdyby nie osłaniał się rękoma, to już by nie żył (k. 476). W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść tego oskarżonego Sąd potraktował uprzednią karalność za przestępstwo. **P. K.** był w przeszłości skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. II K 1188/15 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności (k. 135). Na korzyść oskarżonego przemawiał jego stosunkowo młody wiek, jako że w czasie popełnienia przypisanego mu czyn ukończył 20 lat. Podobnie, na korzyść oskarżonego, sąd potraktował podjęcie przez niego pracy zarobkowej od lipca 2017 r. Zdaniem sądu na korzyść oskarżonego nie przemawiało natomiast przeproszenie przez oskarżonego pokrzywdzonego w trakcie rozprawy (k. 475v.), gdyż było ono zdaniem Sądu nieszczerze, jedynie podyktowane celami procesowymi, być może chęcią uchylecia tymczasowego aresztowania, bądź wymierzeniem łagodnej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego **P. K.** na podstawie art. 158 § 1 k.k. karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie Sądu kara co do jej rodzaju i wymiaru nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać podobnie za znaczny. Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo przemawiała za tym, że czyn, który popełnił oskarżony nie miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz lekceważenia i nieakceptowania zasad współżycia w społeczeństwie. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie mu kary pozbawienia wolności, której wykonanie nie będzie warunkowo zawieszona. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, a także społeczności, której członkiem jest oskarżony, że pobicie innego człowieka spotyka się z reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Taki czytelny przekaz zdaniem Sądu jest w niniejszej sprawie szczególnie uzasadniony. Oskarżony, podobnie jak pokrzywdzony należą do grup kibiców wrogich klubów w G.. W tym kontekście należy uzmysłowić kibicom tych klubów, że zdrowie człowieka zasługuje na ochronę, bez względu na to, do jakiej grupy należą dane osoby, a zachowania przeciwko zdrowiu, czy życiu tych ludzi nie popłacają, gdyż spotykają się ze stosunkowo szybką reakcją organów ochrony prawa. Za niższym wymiarem kary pozbawienia wolności, bądź też za wymierzeniem kary wolnościowej wobec oskarżonego, nie mogła przemawiać okoliczność, że od lipca 2017 r. podjął on prace zarobkowe. Zdaniem Sądu w niczym nie podważa to oceny czynu oskarżonego, który zasługiwał na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Za wymierzeniem wobec oskarżonego kary wolnościowej nie przemawiała również akcentowana przez oskarżonego okoliczność związana z tym, że jego dziewczyna jest w ciąży. Zdaniem Sądu okoliczność ta nie podważa oceny czynu oskarżonego, który zasługiwał na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Podzielając myśl oskarżonego bezwzględna kara pozbawienia wolności musiałaby być wymierzana tylko osobom, które nie są związane z partnerem spodziewającym się dziecka, a z tym z oczywistych względów nie można się zgodzić. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 6-tym wyroku.

Pokrzywdzony **M. N.** w wyniku zdarzenia z dnia 6 listopada 2016 r. doznał niewątpliwie krzywdy, której rozmiary nie zostały precyzyjnie określone. Mając na względzie, że działanie oskarżonych narażiło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia oraz na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, należało na podstawie art. 46 § 2 k.k. w punkcie 7-mym wyroku orzec wobec oskarżonego **L. C.** oraz oskarżonego **P. K.** nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego **M. N.** w kwocie po 1000 zł (tysiąc złotych).

Z uwagi na względy prewencji ogólnej rozumianej pozytywnie sąd w punkcie 8-mym wyroku na podstawie art. 43b k.k. orzekł wobec oskarżonych podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego odpis w dodatku (...) Gazety (...). Oskarżeni, podobnie jak pokrzywdzony należą do grup kibiców wrogich klubów w G.. W tym kontekście poprzez podanie wyroku do publicznej wiadomości należy uzmysłwić kibicom tych klubów, że zdrowie człowieka zasługuje na ochronę, bez względu na to, do jakiej grupy należą dane osoby, a zachowania przeciwko zdrowiu, czy życiu tych ludzi nie popłacają, gdyż spotykają się ze stosunkowo szybką reakcją organów ochrony prawa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) sąd w punkcie 11-tym wyroku zasądził od oskarżonych **L. C.** oraz **P. K.** po 300 złotych opłaty. Wykonując prace zarobkowe od lipca 2017 r. oskarżeni są w stanie uiścić opłatę w tej wysokości (k. 531-532). Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd w punkcie 12-tym wyroku zwolnił tych oskarżonych w całości od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony **P. K.** ma na utrzymaniu dziewczynę, która spodziewa się dziecka (k. 533), zaś oskarżony **L. C.** ma na utrzymaniu ojca.